Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2016-183
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. M.G. de Vries, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 9 maart 2015
Ingesteld door	: Consument
Tegen	: ASR Schadeverzekering N.V., gevestigd te Utrecht, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 20 april 2016
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Consument klaagt dat Verzekeraar zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR en een melding heeft gemaakt bij de AFM, bij de Stichting CIS en bij het Centrum Bestrijdingsfraude van Verzekeraars. De Commissie stelt vast dat de feiten die de registratie dragen een gegronde verdenking van fraude (opzet tot misleiden) vormen. Naar het oordeel van de Commissie kunnen de door Consument aangevoerde omstandigheden niet leiden tot het oordeel dat hij disproportioneel in zijn belangen wordt geraakt door de registratie. Gelet op het arrest van het Hof Amsterdam van 10 maart 2009, ECLI:NL:GHAMS:2009:BJ0719, maakt het feit dat Consument bemoeilijkt wordt in zijn beroepsuitoefening door de EVR-registratie, deze registratie niet disproportioneel. Ook de overige door Consument aangevoerde omstandigheden maken niet dat Consument onevenredig hard wordt geraakt door de registratie. Daarbij weegt de Commissie mee dat financiële integriteit in het beroep dat Consument uitoefende ten tijde van de aan hem verweten gedragingen hoog in het vaandel staat, en dat van Consument, meer nog dan van ieder ander, op dat punt betrouwbaarheid en onkreukbaarheid mocht worden verwacht. De Commissie is van oordeel dat Verzekeraar in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat het belang van de financiële sector bij de opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR voor de duur van vijf jaar prevaleert boven de (mogelijke) nadelige gevolgen daarvan voor Consument. Nu voldaan is aan de vereisten van artikel 5.2.1 en 5.3.2. PIFI, is de Commissie van oordeel dat Verzekeraar de gegevens van Consument mocht registreren in het EVR. Dit brengt mee, dat de persoonsgegevens tevens in het Incidentenregister mogen blijven staan: het EVR is immers aan het Incidentenregister gekoppeld (artikel 3.1.2 PIFI). De melding bij het Centrum Bestrijding Verzekeringsfraude van het Verbond van Verzekeraars acht de Commissie tevens gerechtvaardigd. Nu de Commissie reeds heeft overwogen dat Verzekeraar een gegronde verdenking van fraude had, acht de Commissie het niet onredelijk dat Verzekeraar de melding heeft gemaakt bij de AFM. De vordering van Consument dient te worden afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ondertekende vragenformulier;
- de klachtbrief van Consument met als bijlage de correspondentie in de interne klachtprocedure van Verzekeraar;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- aanvullende informatie van Verzekeraar d.d. 21 april 2015;
- aanvullende informatie van Verzekeraar d.d. 5 juni 2015;
- aanvullende informatie van Consument d.d. 16 juni 2015;
- de repliek van Consument d.d. 13 januari 2016;
- de dupliek van Verzekeraar;
- de repliek van Consument d.d. 10 maart 2016.

De Commissie stelt vast dat partijen haar advies als bindend zullen aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 24 februari 2016 te Den Haag en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

Bij de beoordeling van de klacht gaat de Commissie uit van de volgende feiten.

2.1 Consument was van 1 september 2012 tot 1 maart 2014 werkzaam als financieel adviseur bij [bedrijf] (hierna: [bedrijf]). Na 1 maart 2014 is Consument, ondanks dat hij niet meer in loondienst was, werkzaamheden blijven verrichten voor zijn (voormalige) klanten bij [bedrijf].

2.2 In september 2014 heeft de zus van Consument bij Consument gemeld dat er schade was ontstaan aan de auto van haar en haar man, de zwager van Consument. De zus en zwager van Consument waren destijds in de veronderstelling dat Consument nog volledig en in loondienst werkzaam was bij [bedrijf].

2.3 Consument heeft de schade doorgegeven aan [bedrijf]. In een email d.d. 29 september 2014 van Consument aan mevrouw [X] van [bedrijf] heeft Consument te kennen gegeven dat het parkeerschade betrof en dat de schadedatum 2 september 2014 was.

2.4 In antwoord op de email van Consument heeft mevrouw [X] van [bedrijf] te kennen gegeven dat het een schade zou kunnen zijn die vergoed wordt door het Waarborgfonds, maar dat dan als voorwaarde geldt dat er maximaal twee dagen tussen het ontstaan van de schade en de datum van aangifte zit.

2.5 Na overleg met Consument heeft de zwager van Consument aangifte gedaan en in het politierapport een andere schadedatum dan 2 september 2014 vast laten leggen.

2.6 De schade is in september 2014 doorgegeven aan een schadebedrijf, te weten [Schadebedrijf]. Op basis van de aangeleverde gegevens heeft het schadebedrijf er voor gekozen om als schadeoorzaak "schade met vast object" te hanteren. [Schadebedrijf] heeft de schademelding vervolgens doorgegeven aan Verzekeraar.

2.7 Op 29 september 2014 is er nog een melding binnen gekomen bij [Schadebedrijf] van [bedrijf] met als schadedatum 2 september 2014 en schadeoorzaak "aanrijding met voertuig". Ook deze melding heeft [Schadebedrijf] doorgegeven aan Verzekeraar.

2.8 Naar aanleiding van de verschillende schadedata heeft Verzekeraar Consument uitgenodigd voor een gesprek op 11 december 2014 over de schade aan de auto van zijn zus en zwager. Consument heeft op die dag een verklaring afgelegd tegenover twee medewerkers van Verzekeraar. Consument heeft de verklaring voor akkoord getekend en, na verloop van twee weken, toegestuurd aan Verzekeraar.

2.9 In de verklaring van Consument staat:

"*U neemt met mij de schadestukken door.*
In september 2014, de exacte datum kan ik mij niet herinneren, vernam ik van mijn zwager dat er een schade aan de auto met het kenteken [kenteken] was ontstaan. Mijn zwager en zus waren niet op de hoogte van het feit dat ik niet meer werkzaam was bij [bedrijf]. Ik heb daarom de schademelding aangenomen en doorgegeven aan [bedrijf]. U toont mij de e-mail van 29-09-2014 van mij aan mevrouw [X] van [bedrijf]. In die e-mail heb ik gesteld dat het een parkeerschade betrof en dat de schade bestaat uit deuken in de rechterkant van de auto (deur en stukje achterkant) en dat de schadedatum 2 september is. Mevrouw [X] gaf aan dat dit derhalve een Waarborgfonds schade zou kunnen worden maar dat er dan maximaal 2 dagen tussen het ontstaan van de schade en de datum van aangifte bij de politie mag zitten. Ik heb mijn zwager verteld dat de schade bij het Waarborgfonds gemeld kon worden maar dat hij daarvoor aangifte bij de politie moest doen en dat er dan maximaal 2 dagen tussen de schadedatum en de aangifte mogen zitten. Ik had dit niet moeten doen omdat ik wist dat de schadedatum langer geleden was en derhalve de schade niet bij het Waarborgfonds geclaimd kon worden.
Mijn zwager heeft de getuigenverklaring die door zijn vrouw is ondertekend opgesteld. Hij heeft ook de elektronische aangifte bij de politie gedaan. Ik heb de politie-aangifte en de getuigenverklaring. U vraagt mij of mijn zwager hier een aandeel in heeft gehad. Ik verklaar dat hij door mijn opmerking naar hem dat de schade bij het Waarborgfonds verhaald zou kunnen worden als de schadedatum en de datum van de politie-aangifte niet langer dan 2 dagen uit elkaar liggen. Hij heeft mij toen verteld dat hij dan wel een aangifte ging doen. Ik heb hem toen in ieder geval niet gezegd dat hij geen politie-aangifte kon doen omdat de schade al langer dan 2 dagen geleden was ontstaan."

2.10 Naar aanleiding van de door Consument afgelegde tegenstrijdige verklaringen heeft Verzekeraar besloten om een melding te maken bij de AFM, Consument op te nemen in het Incidentenregister van Verzekeraar en in het EVR voor de duur van 5 jaar en een melding te maken bij het Centrum Bestrijding Verzekeringsfraude van het Verbond van Verzekeraars.

2.11 In artikel 4:97 van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft) is bepaald:
*"**Artikel 4:97***
1. Indien een aanbieder in het kader van de normale bedrijfsvoering constateert dat een bemiddelaar of een gevolmachtigde agent het ingevolge artikel 4:9, 4:10, 4:15 of 4:75 bepaalde overtreedt, meldt de aanbieder de geconstateerde overtreding onverwijld aan de Autoriteit Financiële Markten.
2. Indien een aanbieder in het kader van de normale bedrijfsvoering constateert dat een bemiddelaar of een gevolmachtigde agent het ingevolge deze wet bepaalde, met uitzondering van het ingevolge artikel 4:9, 4:10, 4:15 of 4:75 bepaalde, stelselmatig overtreedt, meldt de aanbieder de geconstateerde overtredingen onverwijld aan de Autoriteit Financiële Markten.
3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de gevallen waarin de aanbieder een overtreding als bedoeld in het eerste en tweede lid, meldt. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de aanbieder een overtreding meldt."

2.12 In het ten tijde van de registratie toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol) is, voor zover van belang, bepaald:
*"**2. Begripsbepalingen***
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.
(…)
3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident.
(…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld.
(…)
4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het

ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.
(…)
5 Extern Verwijzingsregister
(…)
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister."

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)
5.3.2 *Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.*"

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering
3.1 Consument vordert ongedaanmaking van de melding aan de AFM, verwijdering van de opname van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR, van de melding aan de Stichting CIS en van de melding aan het Centrum Bestrijding Verzekeringsfraude van Verzekeraars.

Grondslagen en argumenten daarvoor
3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

- Er is door meerdere betrokkenen foutief gehandeld, waardoor er twee verschillende lezingen over de toedracht van de schade zijn ontstaan.
- Consument acht het op zich begrijpelijk dat dit argwaan kan wekken bij Verzekeraar.
- Consument heeft in eerste instantie een onjuiste verklaring afgelegd omdat hij zelf ook op een dwaalspoor was en omdat hij zich als een kat in het nauw gedreven voelde.
- Het is Consument niet duidelijk waarom de sancties volgens Verzekeraar proportioneel zijn.
- De zware consequenties betekenen voor Consument feitelijk een langdurig beroepsverbod.

Verweer Verzekeraar
3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Verzekeraar begrijpt niet dat Consument er nu mee komt dat zijn verklaring niet klopt, terwijl hij bedenktijd heeft gekregen om al dan niet in te stemmen met de verklaring en het te ondertekenen.
- Verzekeraar realiseert zich dat de registratie verstrekkende gevolgen kan hebben voor Consument. Een besluit daaromtrent wordt dan ook zorgvuldig genomen.
- De overwegingen om tot registratie over te gaan zijn gebaseerd op de verklaring die Consument heeft afgelegd tegenover ASR en die hij na beraad en advies heeft getekend.
- Verzekeraar heeft diverse overwegingen betrokken bij de beslissing om Consument te registreren, waaronder dat Consument zelf actief betrokken was bij de handelingen die hebben geleid tot de registratie, het handelen niet gebaseerd is op een vergissing of misverstand en uit de verklaring van Consument onmiskenbaar blijkt dat hij er aan heeft meegewerkt zaken anders voor te doen met het kennelijke doel zichzelf of een ander onrechtmatig te bevoordelen.

4. Beoordeling

4.1 Voor wat betreft de vraag of Verzekeraar de persoonsgegevens van Consument heeft mogen registreren in zijn Incidentenregister en in het EVR, overweegt de Commissie dat Verzekeraar zich heeft verplicht bij de verwerking van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR te handelen conform het hierboven genoemde Protocol. Vermelding van de persoonsgegevens in het EVR wegens verdenking van (poging tot) fraude is een maatregel met mogelijk verstrekkende gevolgen voor de betrokkene. Deze vermelding kan tot gevolg hebben dat niet alleen de deelnemer die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere deelnemers hun (financiële) diensten aan de geregistreerde weigeren. Er moeten daarom hoge eisen worden gesteld aan de grond(en) van Verzekeraar voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR.

4.2 Doel van het Protocol is onder meer de continuïteit en de integriteit van de financiële sector te waarborgen waaraan registratie van gegevens een bijdrage kan leveren. Artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol bepalen onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. In voldoende mate moet vaststaan dat de gedraging van de betreffende persoon een bedreiging vormt voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. Dit houdt in dat de gestelde feiten die de registratie dragen een gegronde verdenking moeten vormen van fraude ("opzet te misleiden"). Zie ook Hof Amsterdam 30 november 2010, ECLI:NL:GHAMS:2010:BO7581, r.o. 3.5. De financiële instelling moet in het dossier van het incident ten opzichte van betrokkene genoeg bewijsmiddelen hebben op grond waarvan kan worden gesteld dat sprake is van een zware verdenking of bewezenverklaring. De informatie in het dossier moet van dien aard zijn dat voor de rechter genoeg bewijs beschikbaar is om tot een bewezenverklaring van het strafbare of onoorbare feit te kunnen komen. Er moet dus een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aanwezig zijn (zie de door het Verbond van Verzekeraars opgestelde 'Handreiking ten behoeve van toepassing van interne en externe waarschuwingssystemen conform de bindende zelfregulering voor verzekeraars', p. 34 en HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, r.o. 4.4). Daarbij is van belang dat enkele 'verdachte omstandigheden' onvoldoende zijn voor een EVR-registratie. Zodra er een andere plausibele verklaring voor de omstandigheden kan worden gegeven, zal geen sprake zijn van een gegronde verdenking van fraude (vgl. GC Kifid 2015-142 en GC Kifid 2015-143).

4.3 Ingevolge artikel 5.2.1. onder c van het Protocol dient de verzekeraar bij de registratie van persoonsgegevens in het EVR het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dat wil zeggen dat het belang van verzekeraars bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen daarvan voor de Consument. De dreiging van registratie kan daaraan – al dan niet als preventief middel – een positieve bijdrage leveren, doch alleen indien in betreffende gevallen ook daadwerkelijk tot registratie wordt overgegaan. Desalniettemin kunnen, ook indien overigens aan de voorwaarden voor registratie is voldaan, de belangen van Consument daardoor zodanig zwaar worden geraakt dat in het concrete geval registratie achterwege zal moeten blijven. Het is in eerste instantie aan de verzekeraar die afweging te maken. Consument die verwijdering van een registratie wenst zal evenwel moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van Verzekeraar.

4.4 Indien komt vast te staan dat mag worden overgegaan tot registratie in het EVR, kan het proportionaliteitsbeginsel vervolgens een rol spelen bij de *duur* van de registratie. In artikel 5.3.2 van het Protocol is immers opgenomen dat de duur van de registratie maximaal acht jaar is. Het is ook hier aan Consument die beperking van de duur van registratie wenst, te onderbouwen op grond waarvan zij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen.

4.5 De Commissie stelt vast dat de feiten die de registratie dragen een gegronde verdenking van fraude (opzet tot misleiden) vormen. Redengevend is het volgende. Consument heeft tegenover Verzekeraar verklaard dat hij aan zijn zwager heeft verteld dat de schade bij het Waarborgfonds gemeld kon worden maar dat hij daarvoor aangifte bij de politie moest doen en dat er dan maximaal 2 dagen tussen de schadedatum en de aangifte mogen zitten. Consument heeft zelf toegegeven dat hij dat niet had moeten doen omdat hij wist dat de schadedatum langer geleden was en derhalve de schade niet bij het Waarborgfonds geclaimd kon worden. Het standpunt van Consument dat hij de verklaring onder druk heeft afgelegd, houdt naar het oordeel van de Commissie geen stand nu hij de gelegenheid heeft gehad om over de ondertekening van de verklaring na te denken en deze (pas) na twee weken heeft ondertekend en verstuurd. Onder die omstandigheden heeft Verzekeraar redelijkerwijs tot het oordeel kunnen komen dat Consument opzettelijk een onjuiste voorstelling van zaken heeft gegeven teneinde een uitkering voor zijn zus en zwager te krijgen waarop eigenlijk geen recht was en dat dus sprake was van een gegronde verdenking van fraude.

4.6 Met betrekking tot de proportionaliteit overweegt de Commissie als volgt. Ter onderbouwing van de stelling van Verzekeraar dat het belang van de financiële sector bij opname in het EVR prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor Consument als gevolg van opname van zijn persoonsgegevens in het EVR, heeft Verzekeraar een proportionaliteitsmatrix overgelegd. Verzekeraar heeft overwogen dat er een gerechtvaardigde overtuiging is van fraude. Tevens zijn er volgens Verzekeraar verzwarende omstandigheden. Zo heeft Consument naar de mening van Verzekeraar meerdere onwaarheden, anders dan bij de confrontatie, verteld en kan zijn gedrag hem gezien zijn beroep/functie zwaar worden aangerekend. Ook is er sprake van een grote impact op de financiële sector, nu de gedragingen en het handelen van Consument een bedreiging vormen voor de financiële sector, voor Verzekeraar, de belangen van cliënten van Verzekeraar en in het bijzonder het belang van de zwager van Consument (als zijnde cliënt van Verzekeraar). Buiten de geringe omvang van de fraude zijn er naar het oordeel van Verzekeraar geen verlichtende omstandigheden aanwezig. Consument is echter van mening dat hij door deze registratie buitenproportioneel geraakt wordt in zijn belangen. Consument heeft al vele malen gesolliciteerd naar functies in de financiële sector, echter nu hij daar steeds bij moest vermelden wat er speelt heeft dit niet geleid tot een dienstverband dan wel samenwerkingsverband. Bovendien zijn er naar de mening van Consument wel verlichtende omstandigheden aanwezig, namelijk dat hij voorts volledige openheid van zaken heeft gegeven en dat hij zich niet persoonlijk heeft verrijkt. Subsidiair acht Consument, gelet op de hiervoor weergegeven omstandigheden, de duur van de registratie disproportioneel.

4.7 Naar het oordeel van de Commissie kunnen deze door Consument aangevoerde omstandigheden niet leiden tot het oordeel dat hij disproportioneel in zijn belangen wordt geraakt door de registratie. Gelet op het arrest van het Hof Amsterdam van 10 maart 2009, ECLI:NL:GHAMS:2009:BJ0719, maakt het feit dat Consument bemoeilijkt wordt in zijn beroepsuitoefening door de EVR-registratie, deze registratie niet disproportioneel. Ook de overige door Consument aangevoerde omstandigheden maken niet dat Consument onevenredig hard wordt geraakt door de registratie. Daarbij weegt de Commissie mee dat financiële integriteit in het beroep dat Consument uitoefende ten tijde van de aan hem verweten gedragingen hoog in het vaandel staat, en dat van Consument, meer nog dan van ieder ander, op dat punt betrouwbaarheid en onkreukbaarheid mocht worden verwacht.

(Vgl. GC KIFID 2016-46). De Commissie is van oordeel dat de door Consument aangevoerde omstandigheden wel een kortere registratietermijn dan de maximale acht jaar rechtvaardigen. Verzekeraar heeft dit ook onderkend door de persoonsgegevens van Consument voor de duur van vijf jaar te registreren.

4.8 Gelet op het voorgaande heeft Verzekeraar in redelijkheid tot de conclusie kon komen dat het belang van de financiële sector bij de opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR voor de duur van vijf jaar prevaleert boven de (mogelijke) nadelige gevolgen daarvan voor Consument.

4.9 Nu voldaan is aan de vereisten van artikel 5.2.1 en 5.3.2. PIFI, is de Commissie van oordeel dat Verzekeraar de gegevens van Consument mocht registreren in het EVR. Dit brengt mee, dat de persoonsgegevens tevens in het Incidentenregister mogen blijven staan: het EVR is immers aan het Incidentenregister gekoppeld (artikel 3.1.2 PIFI). De melding bij het Centrum Bestrijding Verzekeringsfraude van het Verbond van Verzekeraars acht de Commissie tevens gerechtvaardigd.

4.10 Voor wat betreft de melding aan de AFM geldt dat Verzekeraar, als aanbieder dan financiële producten via het intermediair, op grond van artikel 4:75 Wft een wettelijke meldplicht heeft als hij in het kader van de normale bedrijfsvoering constateert dat een bemiddelaar de wet- en regelgeving niet heeft nageleefd. In geval sprake is van fraude door een bemiddelaar, dient de aanbieder dit onverwijld te melden aan de AFM. Nu de Commissie reeds heeft overwogen dat Verzekeraar een gegronde verdenking van fraude had, acht de Commissie het niet onredelijk dat Verzekeraar de melding heeft gemaakt bij de AFM.

4.11 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vordering van Consument dient te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.